

LAIVAS

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

No. 45 Lapkritis-Nov. d. 7 1922 Metai II

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina: Subscription Rates:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusci metų	75c.	Six Months	75c.
Vienas numeris	5c.	Single Copy	5c.

DRAUGAS PUBLISHING COMPANY.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, 18

APAŠTALYSTĖS MALDOS NARIAI.

Šventojo Tėvo Benedikto XV šiam lapkričio mėnesiui yra skirta
intencija _____ KATALIKIŠKOJI SPAUDA.

Melsdamies už Katalikiškąją Spaudą neužmirškime, kad prie jos
priklauso ir ‘LAIVAS’, ir kad jis yra APAŠT. MALDOS ORGANAS.

23-sis Sekmadienis po Sekminių.

ŠV. MIŠIŲ LEKCIJA. (PILYP. 3, 17-4, 3.)

Broliai. Bukite mano pasekėjais ir prisiziūrėkite tiems, kurie taip elgiasi, kai jo turite mūsų paveikslą. Nes daug jų vaikščioja kuriuos dažnai jums sakiau (o dabar ir verkdamas sakan) esant Kristaus kryžiaus neprieteliais: kurių galas — pražutis, kurių Dievas yra pilvas, ir garbė jų sugėdinime, kurie žemiškus dalykus mėgsta. Mūsų gi buvimas yra danguje, iš kur ir laukiame Išganytojaus mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kurs atitaisys mūsų žemą kuną sutaikintą su savo skaistybės kunu, tąja galybe, kuria Jis gali visa sau palenkti. Taigi, mano mieliausieji ir brangiausieji broliai, mano džiaugsmo ir mano vainiko! Taip stovėkite Viešpatyje, mieliausieji. Prašau Evodijos ir Sintiko meldžiu tą patį manyti Viešpatyje. Taip gi prašau ir tave, tikrasis drauge padėk toms, kurios su manimi darbavosi Evangelijoje su Klemensu ir kitais mano pagalbininkais, kurių vardai yra gyvybės knygoje.

ŠV. MIŠIŲ EVANGELIJA. (MAT. 9, 18-26.)

Anuo metu: Sakant Jezui minioms štai vienas kunigaigštis priėjo ir pagarbinęs Jį, tarė: "Viešpatie, mano duktė ką tiktai numirė; bet ateik uždėk ant jos ranką o gyva bus." Ir atsikėlęs Jezus ėjo paskui jo, ir visi Jo mokiniai. Ir štaimoteriškė, kuri 12 metų sirgo kraujo plūdimu, priėjo iš užpakalio ir palietė Jo rubo kraštą. Nes sakė sau: "Jei tik palytėsiu Jo rubą, busiu išgelbėta". O Jezus atsigręžęs ir ją matydamas tarė: "Pasitikėk, dukte, tavo tikėjimas tave išgelbėjo". Ir išgydyta tapo moteriškė nuo tos valandos. O kuomet atėjo Jezus į kunigaigščio namus ir pamatė vamzdininkus ir minią triukšmaujančią sakė: "Išeikite; nes nemirė mergaitė, bet miega". Ir juokėsi jie iš Jo. Bet kuomet buvo pašalinta minia, Jis įėjo ir paėmė jos ranką. Ir pakilo mergaitė. Ir pasklido garsas per visą aną žemę.

LIETUVIŲ TVIRTOVĖS.

Sena lietuvių nelaimė — tai mokslo stoka. Kur ji buvo galima gauti, jeigu per 40 metų atspausdintos raidės rusai neleidi nė pažiūrėti!?! Nėra Lietuvoje mokyklų užtektinai, nėra ir mokytojų, netik užtektinai, bet esantieji yra diduma niekam tikę.

Pirmasis ir didžiausias Lietuvos darbas tai apšvieta. Karas ir artimas bolševizmas sugadino žmonių daugybę doriniai. Karas pagimdė žmonių rugojimą, rugojimas bolševikams kurstant pagimdė keršto norus ir neapykantą, prie turtingesnių. Ir daugelis žmonių ne tiek mąsto, kad užsidirbus ir pasimokinus savo laimę pataisyti, kiek mąsto, kad svetimą laimę suardyti ir visus lygiai nelaimingais padaryti. Žinoma ne visi, bet daug jų tokių.

Karo pagimdytą vargą ir bolševikų pagimdytą kerštą panaikinti tai antras didelis Lietuvos darbas.

Rusų, vokiečių ir bolševikų supuvusi dora užkrietė daili Lietuvos žmonių. Dabartinis karas su lenkais verčia laikyti daug kariuomenės, o kariuomenėj visuomet dora eina žemyn. Kareiviai pargryžę namon dažnai yra nebe pažįstami tėvams, išleidusiems juos į karą dorais berniokais. Ir sugryžę namon kareiviai neretai užkrečia nedorumu kitus.

Senosios dorybės atgaivinimas yra Lietuvos trečiasis darbas.

Nesilaiko dorybė nė kokioje tautoje be tikėjimo pamatų. Tuotarpu Lietuvoje tikėjimas, nors ne pas visus, bet visgi pas daugelį susilpnėjo. O jau nebenauiena Lietuvoje ir grynas bedievis. Tikybos atgaivinimas yra ketvirtas Lietuvos darbas.

L A I V A S

Visoki gerą darbą tautoje žmonės tegali padaryti susijunge. Kad žmonės sujungti, reikia juos įtikinti, kad jungties reikia. Tą susipratimą ir susijungimą sudaro spauda ir organizacijos.

Gera spauda ir geros tvirtos organizacijos yra penktas Lietuvos darbas.

Kas juos padarys, tiek daug darbų, tokių sunkių? Vienuolynams čionai plačiau dirva; be vienuolynų vargiai ir pušė tų darbų ar bus atlikta.

Pasaulyje, kulturinguose kraštuose, kaip Amerika, Vokietija, Francija, visur žodžiu sakant, vienuolių mokyklos yra tebuliausios. Lietuvai butinai reikalingi yra Tėvai Jezuitai — aukštosioms mokykloms, Pijorai — žemesniosioms, Salezicėiai — amatų mokykloms. Jų neturime nė vieno. Mergaitės jau ima mokinti seserys Kazimierietės. Ir jas butinai reikia paremti.

Kerštą ir neapykantą galima panaikinti parodžius meilę ir panaikinus vargą. Prie geriausių norų Valstybė meilės parodyti negalės. Ligonių slaugytojų vienuolių visai dar neturime. Našlaičių namus globoja kur nekur Marijos Tarnaitės, bet jos dar tik šimet tejsikurė sau novicija tą; yra dar seserys Vargdienių Globėjos, bet jos dar toliau Marijampolės apskričio nepajėgia siekti. Šimtai prieglaudų vaikų ir senelių per tat neturi tikros užuojautos, o kiek jų dar bastosi be pastogės...

Dorybei ir tikybai atgaivinti, reikia Lietuvai garsiųjų Dominikonų, Misijonierių, Lazaristų, Pranciškonų, kurie parodė jau praeitaisiais amžiais tiesiog stebuklus tautų atgaivinime. Tuotarpu tėra Kretingoje Tėvai Bernardynai ir iš Kapuvinių vienas tėvas Kazimieras.

Spaudai platinti buvo suorganizuotos dar keletą metų atgal šv. Povilo Seseris. Bet dabar apie jas nebegirdėti. Jų darbą benebus paėmusios Vargdienių Globėjos Marijampolėje, įsisteigusios gražią “Šešupė” spaustuve ir jau leidžiančios daugybę gražių knygų.

Iš visų tu didelis ateities užmazgų jau į galingą organizaciją išaugo Tėvai Marijonai. Jų Generalis Viršininkas dabartinis Vilniaus Vyskupas J. Matulevičius su pagalba kun. prof. P. Bučio atnaujino seną Marijampolėje buvusį vienuolyną. Jo skyriai yra Amerikoje, Šveicarijoje ir kitur. Lietuvoje Tėvai Marijonai sutraukė gabiausius dabarties žmones. Jų tarpe be augščiau paminėtų žvaigždžių randame pragarsėjusius pamokslininkus T. Andziulį, Cikotą, mokslininkus — Reklaitį, Matulaitį ir kitus; randame jų tarpe rašytojų, organizatorių taip pat pirmos rušies. Ir Tėvai Marijonai matyt nesišalina jokio darbo, nesiima jokios ypatingos vienos užduoties. Bet stoja į tokį darbą, kurs šiaudieną yra reikalingiausias ir kurį tos organizacijos narys įstengia pakelti. Iš visų Lietuvos buvusių ir galinčių būti ateityje, Tėvų Marijonų kongregacija palieka daugiausia laisvės pasirinkti sau tinkamą darbą, sulyg pašaukimo. Įvairių pašaukimų žmonės gali joje sutilpti, jeigu tikrai turi noro savęs neieškodami dirbti Dievui ir Tėvynei. Todėl galima spėti, kad kol atsiras kitokių darbininkų toje Dievo dirvoje, Tėvai Marijonai bus daug nuveikę ir didelius darbo plotus apėmę.

“Žiurėkite aplinkui, pjutis yra didelė. Prašykite tad Dangiškojo Tėvo, kad duotų daugiau darbininkų.”

Kun. B. Bumšas.

DISPUTAI SU BIBLISTAIS.

Jei atsimenate, gerbiamieji, praeitame "Laivo" numeryje matėme, ką sako šventasis Raštas apie dušią ir pragarą.

Senajame Istatyme pasakyta, kad bus bausmė, ir amžina ir ugnis. Naujajame Istatyme randame tokių vietų kelias dešimtis. Tenai taip pat sakoma, kad bus bausmė, kad ta bausmė bus amžina, kad ta amžina bausmė bus ugninė.

Bet Naujajame Istatyme randame dar apie tai platesnio paaiškinimo. Suėmę visus šv. Rašto sakymus, atsiminę visus praeitame "Laivo" numeryje *pabrėžtuosius* žodžius, ką mes randame? Aišku aiškiausia randame pasakyta, kad bus *bausmė*. Randame, kad ta bausmė bus *kančia*. Randame, kad ta kančia bus *amžina*. Randame, kad ta amžina kančia bus *ugnies* kančia. Randame, kad ta amžinos kančios vieta, yra pavadinta *pragaras*. Ir pagaliaus, kad ta amžina pragaro kančia yra *antroji mirtis*.

Bet pasakys kas nors, kad Šv. Raštas nieko nesako:—

Apie dušią.

Taigi sako. Jeigu yra pragaras, tai kas gi tenai eina? Pasakyta aiškiai: — nusidėjusieji prieš Dievą. Gyvas žmogus su kunu nė vienas neina į pragarą. Tą jau mes patys matome. Numirus žinome, kas darosi su žmogaus kunu. Jis kasamas yra po žeme; ir iš ten niekas to kuno į pragarą nenuneša. O vienok sakoma yra šv. Rašte, kad eina nusidėjėliai į pragarą amžinai kentėti. Reiškia tenai eina ne nusidėjėlis, kol ant žemės gyvas, nė jo kunas iš po žemės, bet kas nors tokio iš nusidėjėlio, kas jam mirus *pasiliko esąs*, kas nuo kuno atsiskyrė.

Žiurėkime į šv. Rašto žodžius arčiau. Sako Jėzus, kad nebijoti tų kurie kuną gali nužudyti, o dušios negali. Liepia bijoti To, kurs ir dušią ir kuną gali pražudyti pragare. Reiškia yra du dalyku: dušia ir kunas, du skirtiuu dalyku, kurie vieną žemės galybe gali *nužudyti*, o antrąjį gali *pražudyti* tiktai Dievas.

Prilyginime apie turtuolį ir Lozorių Jezus sako, kad turtuolis mirė ir yra *palaidotas*. Bet tuoju sako, kad jis *budamas pragare*, šaukėsi pagalbos. Jeigu jis dušios neturi ir palaidotas taip, kaip visi žmonės, tai kaip jis galėjo buti pragare ir šauktis pagalbos? Reiškia yra du dalyku: vienas žemėje laidojamas, antras bausmę kenčiantis pragare, ir vis iš to paties žmogaus. Net dar aiškiau: apie palaidotąjį turtuolį žemėje nieko nebesakoma, ką jis kapuose daro. Bet apie pragare esantį sakoma, “kančias kenčia liepsnoje.” Reiškia ne kunas žemėje palaidotas, bet patsai turtuolis pragare kenčia.

Daugybėje vietų Jėzus žada amžiną gyvybę tiems, kurie jam patikėję, pildys Jo įsakymus. “Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, jei kas Man patikės ir pildys Mano žodžius, neragaus mirties per amžius.” [Taip ir panašiai sako Jezus daugybėje vietų. Visų tų vietų neminint užteks perskaityti: Mat. 19, 9; 25, 46; Mork. 10, 17—30; Jo. 1, 4—36; 10, 28; 17, 2; Mat. 25, 34 ir tt.

Jeigu dušios nėra, tai visi tie amžinosios gyvybės žadėjimai yra tuščias žodis, tiesiog apgaulė, suvadžiojimas.

Jeigu dušios nėra, tuomet ir dangaus nėra. Arba dangus dabar yra tuščias ir jame tiktai vienas Dievas tėra, o šventųjų tenai dabar nėra ir nebuvo nė vieno nuo pat pradžios. Sakys gal Biblistai, kad danguje bus šventieji pri-

sikėlus po paskutinio teismo. Bet Jezus tarė 1900 metų atgal vienam iš piktadarių, kybančiam su Juomi ant kryžiaus: “*Šiandieną* su manim busi rojuje.” Pasakė: “*Šiandieną*,” o ne pasalio pabaigoje. Jeigu dušios nėra, tuomet Jėzus netiesą pasakė.

Žodžiu sakant, jeigu Biblistams tikėti, tuomet Jezus nebe Išganytojas, bet (baisu tokį žodį ištarti), tuomet Jezus tiesiog apgaulinėtomas. Biblistai veda prie to, kad iš Jezaus, Išganytojo ir Dievo nieko nebeliktų, net teisingo žmogaus. Tuotarpu šv. Povilas šv. Rašte, ne kur kitur, sako: “Kas Ježų mažina, tas tegul bus prakeiktas,” Taigi prakeiktą ir velnio darbą daro Biblistai...

Bet grįžkime dar prie šv. Rašto. Randame Jezaus pasakyta, kad tiesingieji neragaus mirties per amžius.

Ar tai reiškia, kad jie žemės mirtimi nebemirs? Ne. Sakoma *neragaus per amžius mirties*. Reiškia, kad jie nepatirs *amžinybėje* mirties pasekmių.

Tuotarpu šv. Jonas savo Apreiškimų knygoje sako, kad amžinoji ugnies ir kančios bausmė yra tai *antroji mirtis*. Nėra ta pati, bet kita. Yra antroji mirtis, reiškia yra *panaši* pirmajai mirčiai.

— Dabar ir pažiurėkime, kas tai yra ta nepaprastoji, žemiškoji — **Pirmoji mirtis.**

— Žmogus gyvas turi sveikatos, linksmybių, turtų ir kitokio gero. Mirdamas jis visas tas gerybes palieka, visiškai nuo jų atsiskiria. Atsiskiria nuo kuno, nuo sveikatos, nuo džiaugsmo, nuo turtų. Atsiskiria nuo viso *gautojo gero*. Iš kur žmogus gavo galų gale visokį gerą? Iš ten, kur jo yra. *Visokis geras galų gale yra tik tai pas vieną Dievą*. Dievas — tai Visa gerybė. Kaip iš saulės spindu-

liai, taip iš Dievo visokis geras. Visas pasaulis iš Dievo, tai ir žmogaus gerybės taipat iš Dievo. Iš niekur negalima gauti nėkokio gero, nes *kitur* niekur jo nėra. Taigi žmogus gavęs yra gerybes tik iš Dievo. Kuomet numiršta, atsiskiria nuo gautųjų gerybių, tai jas atgauti gali tik pas Dievą, nes *kitur* nėra.

Dabar sakysim žmogus numirė, į Dievą netikėdamas, arba Jo neapkęsdamas, arba Jį niekindamas. Netikėdamas, neapkęsdamas, niekindamas Dievą jis atsiskyrė pats nuo Dievo dar čia gyvendamas. Ir taip atsiskyręs nuo visokio gero šaltinio, jis mirė ir atsiskyrė nuo laikinai jam paskolintos gerybės. Ką toks žmogus numiręs turės gero? *Nieko*. Žemės gerybių nebėliko, nuo Dievo iš naujo gauti nebegalima, nes jisai pats nuo Dievo atsiskyrė ir padarė tarpe savęs ir Dievo "didelį tarpą, kurio niekas peržengti negali." Reiškia toks žmogus pateko į tokią padėtį, kurioje *nieko gero nebėra ir gauti nebegalima*. -

Tuo tapu mes matėme, kad žmogaus dušia yra tai žmogaus protas ir žmogaus valia. Matėme jau praeitame "Laivo" numeryje, kad tas protas ir valia panaikinti negali būti. Matėme, kad žmogui mirus jo protas pasilieka. Matėme, kad mano kuną palaidojus, aš *norėti ir žinoti* nenustosiu. Ko tokio norėsiu? Ką tokią aš žinosiu? *Norėsiu gero* ir žinosiu *savo stovį*. *Norėsiu laimės* ir žinosiu, kad jos nebturiu. *Norėsiu gero* ir žinosiu, kad aš nuo Dievo atsiskyręs gauti nebegaliu nieko. *Norėsiu taipat*, kaip gyvas budamas, kad norėjau: visa gyvybės galybe. *Žinosiu*, kad gauti atsiskyręs nuo Gero nieko nebegaliu niekuomet.

Čia tai ir prasideda pragaras.

Tyruose žmogus vandens negaudamas miršta iš troški-

mo ir baisią tuomet kančią kenčia. Kandžioja save, norėdamas krauju atsigaivinti. Smiltis rija, iš proto eidamas, manydamas, kad tai vanduo. Ir jaučia savyje ugnį deginančią ne tiek iš troškimo, kiek iš *nepasotinto noro gyventi*. Kuomet numiręs patektų žmogus į tokį stovį, kad jokio gero nebėra ir noras visas tebėra, tuomet ir prasideda amžinas šauksmas: “Noriu!” Ir greta kitas: “Nebeturiu, nebgausiu nieko!” Čia yra stovis amžino merdėjimo, amžino išgąsčio, amžino nusiminimo, desperacijos, amžino nepasotinto troškimo, amžinos “kirmėlės griaužiančios, nemirštančiosios ir ugnies viduje deginančios ir negestančios.” Tikrai toji ugnis šviesos neturi. Nes šviesa yra geras dalykas. O visa gerybė pasiliko pas Dievą. Čionai tikrai tamsybė dar prasideda, kurioje nieko kito pažinti nebegalima, kaip tik savo nelaimės didybę.. Užtat šv. Raštas tą pragarą vadina kartais “tamsybėmis.”

Iš čia jau kiekvienas supras, kad ne Dievas “žiaurus” kankins nusidėjėlį per amžius, bet žmogus *pats kankinsis* delto, kad *pats* nuo Dievo *panorėjo* atsiskirti. Kad lengviau būtų suprasti, papasakosiu čionai tikrą atsitikimą.

Porą savaitių atgal, Brolis Vladas, beplatindamas “Draugą” ir “Laivą” surado apykurtį, girtą, nuskurusį jauną vyriuką, kurs darbo negaudamas, nakvodavo patvorėse. Parsivedė jį į mūsų spaustuve. Sutarė su juom, kad jis gaus lengvą darbą ir už keletą to darbo valandų gaus 25 dolerius į savaitę. Pabuvo tasai vyriukas prie to darbo tik savaitę ir pabėgo. Brolis Vladas atrado jį pakiau vėlai vakare ant saliuono slenkščio vėl girtą begulintį. Kodel taip? Juk rodos už savo uždarbį jis būtų galėjęs po darbo ir pasigerti. Bet ne, pabėgo. Verčiau mat jam

buti net be pinigų, kad tik būtų savotiškai, laisvai. Yra žmonių, kurie nežiuri, kur jiems *geriau*, bet nori, kad jiems būtų taip, *kaip jie patys nori*. Ir nėra galybės, rė pats Dievas negali padaryti, kad žmogus norėtų to, ko jis nenori.

Tas pats yra ir su pragaru. Nė pats Dievas negali padaryti nieko, jeigu žmogus Dievo ir Jo gerybės nenori. Pragare esantieji, nors matys, kad vargas jų amžinas, nors kentės neapsakomai visoko nebtekę, bet Dievo ir pragare budami nenorės. Ir ne Dievas juos baus, bet jų pačių nenoras

Paskutinis dabar dalykas. Šv. Rašte kelias dešimtys kartų yra minima, kad bus ugnis. Mes matėme, kad bus *vidaus* degimas, kilantis iš nepasotinto noro gyvybės. Bet klausimas yra, ar bus kokia *ugnis išorinė, materialė*?

Bažnyčios šv. Tėvai ir Apaštalų mokiniai daugiausia aiškina, kad ugnis bus ir išorinė, kad ir ne tokia, kaip žemiškoji, bet jai panaši. Diduma Bažnyčios mokytojų užtat taipat mano. Visą tiesą pamatys tie, kurie atsisakė nuo Dievo, nepaklusnųs Jezaus Evangelijai, melagiais budami gadina gerai tikinčiuosius į Jėzų. Ištikro, "geriau, jiems, kad girnų akmenį pririšus paskandintų jurų gilumoje," negu tenai patekti.

Tegul Dievo malonė apsaugos jus, broliai, ir mane, ir tuos paklydėlius Biblistus nuo tokios nelaimės, nuo tos antrosios mirties ir atsiskyrimo amžino nuo visokio Gero.

Brolis K. B.

Sekančiame "Laivo" numeryje talpinsime Biblistų ar kitų kokių priešų užmetinėjimus šitiems išrodymams.

KAS GIRDĖTI?

Lietuvoje.

— Lietuvos Seiman išrinkta 10 socialdemokratų ir 5 bolševikai. Lietuvių katalikų — 38, lenkų 2, žydų 2, vokiečių 1, soc.-liaud. 20.

— Už bolševikus ir kitus nekatalikus daugiausia balsavo Kaune, Rokiškyje ir Šauliuose. Panevėžy per pusę. Suvalkijoje du trečdaliu balsavo už katalikus. Žemaičiuose už katalikus balsavo 80 nuoš.

Kitur.

— Turkai nuvertė nuo sosto savo Sultoną.

— Italijoje susiorganizavę patriotai nuveikė bolševikus ir socialistus. Privertė atsisakyti dabartinę valdžią ir patys paėmė valdyti. Jie vadinasi Fašistai. Jų vadas prof. Mussolini pirma buvęs socialistas yra labai grietžas žmogus. Bijoma, kad jis nesusipeštų su kaimynėmis valstybėmis.

— Anglijoje darbininkai buvo iki šiol daugiausia socialistų vedami. Dabartiniuose rinkimuose darbininkai atsako balsuoti už savo vadus. Nežinia, ar atsiras darbininkams į vietą netikusią bedievišką vadų, tinkamesnių, krikščionių.

MALDOS APAŠTOLYSTĖ.

GYVENIMO PAMOKSLAI.

Lietuvos Seiman išrinkta penki bolševikai, aršiausieji katalikų tikėjimo priešai. Beto dar jiems artimų giminaičių, social-demokratų, pateko 10. Bedievių skaičius Lietuvos valdžioje padidėjo. Kas juos išrinko? Patys katalikai, nes tikrų bedievių Lietuvoje maža saujalė.

Kodel taip? “Atleisk jiems, Viešpatie, nes nežino ką daro”. Vienintelė priežastis tokio Lietuvoje bedievių sus-

tiprėjimo yra katalikų *nežinojimas*, ką reikia daryti. Tuotarpu iš to gali Lietuvai kilti didelių nelaimių. Budami valdžioje pačios Lietuvos priešininkai visus jos darbus tik peiks ir žmones kurstis. Turės priėjimą prie kariuomenės ir kariuomenėje gali jiems pasisekti maištą sukelti.

Jeigu to ir neįvyktų, tai tikrai jie kitokio darbo nedirbs, kaip tik kurstys žmones prieš valdžią, prieš tikėjimą, prieš visus, kad už trijų metų gauti tiek atstovų, kad visą valdžią į savo rankas paimti galėtų. O tuomet... [Tuomet katalikiškos mokyklos būtų uždarytos, vienuolynai išvaikyti, bažnyčios paskelbtos būtų valdžios nuosavybė, bažnytiniai šventieji indai būtų atimti, katalikiškieji raštai būtų persekiojami, o bedieviškieji platintų ištvirkimą ir netikėjimą tol, kol žmofis nesugyvuotų. Moterystė taptų paleistuvystė, nekalti vaikai - nusikaltėliais, jaunuomenė - ištvirkėlių gauja, turtingesnicji - kietaširdžiais, neturtingieji - plėšikais.

Jeigu bolševikiniai bedieviai paimtų Lietuvą valdyti, - Lietuvai būtų mirtis, katalikybei Lietuvoje pražutis. Ir Lietuviai patys savo rankomis sau kapus iškas, jei nesusipras, ką reikia daryti.

Kad žmonės susiprastų yra kito kelio, kaip apšvieta, o ypač *Spauda*.

Amerikoje lietuvių tarpe įvairiausieji katalikybės priešai melagystėmis užberia žmonėms akis, apkurtina visokius trukšmus keldami. Per draugijas, per prakalbas, per raštus ir laikraščius. Visus tuos galingus jiems įrankius sutvėrė katalikai. Stoją į bedieviškas draugijas, ėjo į prakalbas, pirkę knygas ir dabar dar bedieviškieji laikraščiai tebeminta katalikų pinigais, katalikais skaitytojais. Iš to — vaikai tėvų nebeklauso, šeimos nesugyvena, gyvnašlių moterų var-

gstančių su kudikiais skaičius neapsakomai padidėjo, girtybė platinasi, visokie apgavikai išvilioja žmonių pinigus paskutinius, žmonių širdys užkietėja, niekam naudos nebeneša. Iš to: šimtai sumanymų gražiausių ir naudingiausių lieka neišpildytų, ir lietuvių žmonės miršta ir nyksta Amerikoje be garbės ir be naudos.

Kad apsaugoti žmonių šimtus tukstančių nuo tų nelaimių reikia Amerikoje, kad jie susiprastų, kas reikia daryti.

Amerikoje lietuviams reikalinga yra apšvieta, reikalinga gera *Spauda*.

— Visame pasaulyje tas pats. Ir pasakyta yra, kad jeigu šv. Povilas šiandieną gyventų, tai jis būtų katalikiško dienraščio redaktoriumi.

Šitas mėnuo mums pavestas yra, kad melstumėms už katalikišką spaudą. Tad melskimės, kad visame pasaulyje katalikiškoji, geroji spauda apgalėtų. Bet dangaus karalystėn įeis ne tas, kurs sako: “Viešpatie, Viešpatie”, bet tas, kurs ir darbą gerą dirba.

Mes negalime visos pasaulyje Kat. Spaudos paremti darbu. Tad melskimės, kad Dievas savo malone stebuklingą padarytų tą, ko mes negalime.

O ką patys galime padaryti, padarykime. Kitaip mūsų malda būtų tik Dievo gundymas.

Ką mes patys galime? Štai šitam mėnesiui keletas darbų, kuriuos galime, tai reiškia ir turime padaryti.

Sau: 1 Bent vieną katalikišką laikraštį užsisakykime. Pigiausias yra “Laivas”. Jis Maldos Apaštalytės nariams tebus organas. Jei įsigalime, užsisakykime dienraštį. Vienintelis dienraštis Amerikoje katalikiškas yra “Draugas”. Jei

tas butų perbrangu - užsisakykime sau pigesnę. Bet tiktai katalikišką.

2. Skaitykime geras knygas. Įsirašykime Spaudos D-jos nariais. Įmokėję 1 dol., gausime knygų už 2 dol.

Kitiems. 1. Raginkime kitus daryti taip, kaip patys turime daryti: platinkime "Laivą", "Draugą", ir kitus laikraščius bei raginkime dėtis prie Spaudos D-jos.

2. Ateina Spaudos vėjus. Padarykime pasiryžimą aktyvaizdoje Jėzaus Šv. Širdies, kad prie to apaštališko darbo prisidėsime visomis jėgomis.

Ir pagaliaus sau ir kitiems sakykime ant kiekvieno žingsnio: Nevalia skaityti, nevalia pinigų duoti, nevalia garsinties tokiaime laikraštyje, kurs tikėjimą griaua.

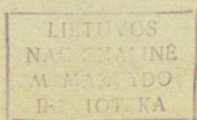
Jei taip padarysime, ir maldos mūsų bus išklausytos, ir Apaštalytės nariais busime tikrais. Jei nepanorėtume taip padaryti, neturime dar apaštalytės dvasios. Tuomet melkime, kad Dievas mumis pačius apšviestų ir širdis mūsų Savo meilės ugnimi uždegtų prie didelių darbų.

"Skubėkime, broliai, gerai daryti, nes laikas trumpas beliko".

KORESPONDENCIJOS.

West Side. Chicago. Maldos Apaštalytės nariai susirinkę šio mėnesio pirmą pėtynę nutarė, kad visi kuopos nariai imtų skaityti "Laivą," kaip savo organą. Jeigu kur kitos kuopos padarytų panašius nutarimus, praneškite "Laivo" redakcijai.

Chicagoje dabar lankosi Liet. Šaulių Sąjungos atstovas. Šaulių reikalams ir Vilniaus atvadavimui surinko aukų pas mumis 170.00 d., Town of Lake — 130,00 18 g-vė — 134,00, Cicero, kaip visuomet už visus daugiau: 340.00. **Ž. V.**

1750
ALp2272

ŠYPSENOS.

Be užsakų.

Buvo tai Amerikoje. Porelė norėdama apsivesti, nenorėjo garsintis ir gavo Vyskupo leidimą apsivesti be užsakų. Prieš pat šliubą kunigas perskaito, kas jungiasi į moterystę ir sako: “Jei kas žino kokias kliūtis, dabar tepasako”.

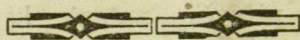
Vienas žioplis, į bažnyčią tesilankęs tik veselijų pasižiūrėti, sako: “Aš žinau kliūtį”. “Kokią?”- klausia kunigas.

— “Aš pats norėčiau su jaunąja apsivesti, bet ji manęs nenori”.....

Didžiausias stebuklas.

Viešbutyje prie stalo susiėjo pakeleivingi: kunigas ir bedievis karininkas. Bedievukas klausia kunigo, koks yra didžiausias stebuklas Šv. Rašte užrašytas?. Kunigas tyli. Tuomet kariškis: “Didžiausias stebuklas yra, kad Elijus pranašas ugnies vežime paimtas į dangų, nenusvilo

Kunigas atsakė: “Aš žinau didesnę”. “O kokį?”- klausia kariškis žingeidžiai. - “O tas, kad Balaamo asilas niekeno neklausiamas kaltėjo”. Visi sėdintieji garsiai nusijuokė ir bedievukas paraudęs nutilo.

Pranešimas. Per šitą mėnesį “Laivo” skaitytojų padaugėjo penkiais šimtais. Ar Tamsta jau užsirašei? Jei nori “Laivą” gauti nuo tos dienos, kur prasideda disputai su Biblištais — pasiskubink, nes No. 43 beliko tik poros dešimtų. Jei pasivėlinsi užsisakyti, bus pervėlu ir nebegausi.
